

СКУЛПТУРЕ ОД ГЛИНЕ

- Група југословенских вајара боравиће и стварати месец дана у Кикинди, а њихова дела треба да оплемене кикиндски отворени простор ● Идеја младог вајара Слободана Којића преточена у прансу

„ГОТОВО сам близу успеха да у Кикинди, у фабрици „Тоза Марковић“ догодине већ стартујем са лепим Симпозијумом скулптуре. Тај симпозијум треба да буде јединствен у Европи по материјалу, јер теракота и мајолика су, иако стари, помало и заборављени материјали. Мислим да је провизија заиста гладна правих збивања...“ То су, према писању НИН-а, речи магистра вајарства Слободана Којића, изговоре не пре нешто више од годину дана. Овај наш суграђанин сада више не говори: „готово сам близу успеха“. Успех је ту. У нашем граду почео је Симпозијум скулптуре од глине за отворени простор у техници теракоте и мајолике.

Идеја младог кикиндског вајара тако је преточена у стварност у граду у коме се више од једног века од такозване цигларске глине производи грађевински материјал. Месец дана у нашем граду боравиће и стварати група познатих југословенских вајара.

● „То је велика ствар за овај град“

У разговору са Слободаном Којићем забележили смо све редове:

— Ово је јединствен подухват у нашој земљи, а колико је ме ни познато и у Европи, да се од глине праве скулптуре, практично неограничених величина, за

отворени простор. Више хиљада година, то је запостављено, а остало је забележено да је у египтској уметности било великих скулптура од глине. Кикинда има то природно богатство, глину, које се користи за производњу грађевинског материјала, а зашто се ова сировина не би искористила и за вајање. Јер, глина пружа огромне могућности за уметничко исказивање. То је велики изазов за уметнике, којима овде у Кикинди месец дана стоји све на располагању да направе скулптуре. Имају материјал за скулптуре, обезбеђено је бојење, глазирање... Уметници ће своја дела поклонити Кикинди, скулптуре ће бити постављене у отвореном простору. То је велика ствар за овај град.

У овом граду, како нам је рекао Којић, уметнички ће се, обликујући глину, исказивати Јован Солдатовић из Новог Сада, Никола Јанковић, Нандор Глид и Никола Вукосављевић из Београда, Анета Светијева из Скопља, Перушко Богданић из Загреба и наша суграђанка Мирослава Којић, Слободанов животни сапутник. Дела ових уметника треба да оплемене кикиндски простор. То је за Кикинду, мислимо да то можемо слободно рећи, прворазредан културни догађај. Ослајемо се да видимо резултате.

● Верује у резултате

Слободан Којић верује у резултате, а то своје убеђење аргументује наводећи имена већ одавно познатих и афирмисаних уметника, као и оних из гарде младих који смело крче пут уметничког стваралаштва и доказивања.

— Било је неразумевања, отпора, па на крају и говорења да нам у време стабилизације не требају овакве културне акције. Али сада то више није важно, акција је започета, и све то ће коштати свега педесетак милиона старих динара. За тако мале паре Кикинда ће, убеђен сам, много добити. Верујем, с обзиром да је реч о заисти јединственом подухвату, да ће се Кикинда по овом прочути и у Европи. Можда ће то неком звучати претенциозно, али видеће се. Верујем да ће мо наредних година окупити не само познате вајаре из наше земље, већ и оне изван наших граница — рекао нам је Слободан Којић, нагласивши да обавезно напишемо како се овај симпозијум организује захваљујући, пре свега, Индустрији грађевинског материјала „Тоза Марковић“, као и то да у финансирању учествује и општински СИЗ за културу.

**Заједница осигурања
имовине и лица » КИКИНДА «**

ПОСЛЕ ПОХВАЛА И КРИТИКА (II)

Самодисциплина је основа

- Нема стабилизације без максималног коришћења радног времена

У ПРОШЛОМ броју поменули смо неке од крупнијих промена у ЗОИЛ „Кикинда“, срачунатих на проширење послова, као и то да су оне увек у крајњој линији усмерене да помогну осигураницима на територији општина Кикинда, Чока и Нови Кнежевац. То су — да се подсетимо — формирање Одељења за осигурање међународног транспорта, осигурање кредита, пласирање вишкова техничке премије кроз краткорочне позајмице привреди, есконт меница и улагање у превентиву. Многе од тих мера директно олакшавају моментану финансијску ситуацију одређених организација.

Што се тиче нових кадрова у Радној заједници ЗОИЛ, то је нешто дугорочнија инвестиција. Они својим радом на проширењу и побољшању делатности ЗОИЛ треба — финансијски, али и реаговањем осигураника — да докажу до краја средњорочног плана, до 1985. године, да је таква инвестиција била оправдана.

Пут до тога је технолошка дисциплина у Радној заједници, на чему је доста учињено, али исто толико остаје да се уради. Она треба непрекидно да се негује. Треба изналазити све нове и нове организационе мере, оне ситне, интерне, које ће условити да сваки радник лакше, боље и брже обавља своје задатке. Јер, у радној организацији као што је ЗОИЛ, у Радној заједници такве организације, реч СТАБИЛИЗАЦИЈА може да значи само једно: што ефикасније обављање свих радних задатака.

У том смислу, још једном се радни људи ЗОИЛ захваљују за све похвале и — још више — критике које су им упућене. Олакшаће им даље стабилизационе напоре, па ћемо их зато и ми повремено објављивати. Као подстрек.